

eam potenti Principi concedi; cæterum in castro dotali, competere ajunt marito, (uti Domino rei dotalis, *arg. l. dote ancillam. C. derei vindicat.*) officialium constitutionem, usque dum uxor vivit, Camill. Borell. *libr. 1. de Magistrat. edict. cap. 1. num. 169. &c.*

VIII. At verò ejusmodi Nuptiarum pactis inseritur quandoq; , Majestas uti in solidum penes Reginam sit; ac ipsa sine mariti consensu imperare queat. Hâc conditione Maria olim Ungariæ Regina, Sigismundo Bohemiæ Regi; postea Imperatori: ac Patrum memoriâ Maria, Henrici Anglorum Regis filia, Philippo Hispano nupsit. Hocque in casu, maritus nec Imperii, nec in administratione, socius fit uxori. At ubi is habet jus administrandi; tùm maritus non Imperij, sed in administratione tantum, uxori fit socius. Ut aliâs Princeps Augustæ, multa dat Jura; *l. 31. ad fin. ff. de legib. vid. authorem des Recherches de la grandeur de Rois de Franc. libr. 3. cap. 3.* (ubi de auctoritate, & prærogativâ Reginarum plura habet) & etiam nonnunquam Senatui, ac consultationibus honoris ergò admovet eandem: uti fecisse Justinianum, testatur ipsius Constitutio; *8. cap. 1.* (undè simul cum marito, Theodoram ejus uxorem imperitâsse ferunt) Dn. Bachovius, *animadver. ad Treutler. Disput. 2. thes. 1. tit. C. fol. 47.* Sic hîc Regina, eadem Regi tribuere privilegia videtur, quæ ipsa habet: Viro nihilominus constante in conjugem, domesticæ potestatis auctoritate: cujus cum publicâ potestate, optimè moderatio institui potest. Et subsequitur tandem, fœminas eas, absolutam Regnorum suorum *γυναικείαν* quæ habent, non tàm Reginas, quàm Reges nominari debere: ut adnotat Hermannus Kirchnerus, *in appendic. 1. Disputat. 4. de Republic. & de Legat. libr. 1. cap. 30. num. 40.* ubi subjungit; harum Reginarum maritos, instar privatorum, solum Nuntium, ipsas verò, jure Majestatis, mittere Legatos. Quam eandem propter rationem Irena, Imperator de Constantinopoli, rectissimè adpellatur, ab Auctore incerto Annalium Francicorum edito cum aliis consimilibus, à Petro Pitheo, fol. mihi 17.

C A P. IV.

Regnum plenum, eiusq; exempla.

MONARCHICUM imperium, juris gubernandi respectu, in duas tribuitur vulgò formas: Monarchiam nempè Regalem, & Dominicam. Et Regem nempè vocant, qui plenum Regnum habet; *παρβασιλεία* Græcis dictum, cumque voluntate & arbitrio unius, ad sub-

¶